

Dag, det var een Forsamling eller dog een Representation i to Afdelinger, som samlede under sig det hele Lovgivningsarbejde, maatte der kunne indtræde en Concentration af Kræfterne, som forkræftede og lettede Arbeidet. Denne Forventning er ikke i det Omfang, man havde troet, bleven fyldestgjort. — Der er endnu berørt forskellige Punkter, som jeg anseer det for hensigtsmæssigt at vende noget tilbage til; thi den Lov, vi forhandle i dette Dieblif, om den foreløbige Finantsbevilling, er en naturlig Afspødnig af Marsager, der stadig vende tilbage, og vi kunne ikke godt vedtage denne Lov uden at dvæle ved disse Marsager. Der er blevet anført meget rigtige Betragtninger med Hensyn til den Maade, hvorpaa Lovgivningsarbejderne ere blevne os forelagte af Regjeringen, men det forekommer mig, at der endnu er Noget, som dertil kunde føies. Det forekommer mig ikke, at Forretningsfordelingen mellem de to Thing er heldig; vi leve i Reglen saaledes, at i den større Halvdeel af Sessjonen, ja maaffee i de første to Trediedele eller mere deraf, har det andet Thing overordentlig lidt Arbejde, men at Arbeidet derpaa strømmer stærkt ind paa det i Sessjonens sidste Trediedeel. Omvendt stiller det sig ikke sjældent saaledes, at navnlig Sessjonens Begyndelse er meget anstrengende for Folkethinget, hvormod det efterhaanden, naar Udvalgene ere nogenlunde færdige med deres Gjerning, bliver lettere for os. Dette kan nu imidlertid ikke anføres som nogen Anke mod Regjeringen; thi, naar den fordeler Sagerne, som den gjør, gjør den det i Henhold til en stærk Impuls, som den har modtaget fra Folkethinget selv, og det, at Regjeringen følger denne Impuls, synes mig ogsaa at maatte afgive en Betryggelse mod, at der hos den skulde gjøre sig en Tendents gjældende til at berøve Folkethinget den det tilkommende Stilling. Men der ligger ogsaa i den Maade, hvorpaa Lovene portionsvis forelægges os, en anden uheldig Omstændighed, som jeg skal tillade mig at nævne. Det forholder sig ikke saaledes, som man har sagt, at, naar kun et Lovforslag er forelagt, inden Finantslovens Behandling er tilende, saa findes der ikke nogen Tid. Jo, der findes megen Tid, naar

man ikke ved Sessjonens Begyndelse kan oversee det hele Arbejde, der skal udføres. Man vil erindre, at ved Sessjonens Begyndelse vare vore Møder indskrænkede til fire om Ugen, af hvilke mange ikke havde nogen stor Udstrækning. Smidlertid vare Møderne ikke noget Udtryk for det Arbejde, der samtidig præstredes af Folkethinget; thi Udvalgenes Mangfoldighed mere end erstattede Mødernes Kortbed og Saatallighed. Men, idet disse Lovforslag mødte os saaledes Stykke for Stykke og fordeelte over en længere Periode, indtraadte der en anden for vort Arbejde meget uheldig Omstændighed, som er den, at nogle enkelte Medlemmer af Folkethinget ere blevne overlæsfede og overbehyrdede med Arbejde i Udvalgene, og Udvalgenes Arbeidsevne er derved bleven svækket, idet det for mange af de større Udvalg har været næsten umuligt at komme til at beramme nye Møder, fordi disse Udvalgs virksomste Medlemmer have haft saa Meget at gjøre andre Steder, at det næsten ikke har ladet sig gjøre at træffe nogen Aftale. Finantsudvalget har altid i den Henseende haft en berettiget Overvægt, men der er andre Udvalg, i hvilke der sidder Medlemmer, som samtidig udføre betydelige og store Arbejder. Disse Medlemmers Bidrag til de Frugter, som Sessjonen bærer, kunne ikke let overvurderes. Jeg erkjender med største Beredvillighed, at disse Medlemmer udføre en væsentlig Deel, meget mere end det, der kunde falde paa deres Part, af det Arbejde, Folkethinget besørger; men det medfører en Forsinkelte af Arbeidet i det Hele, som vilde kunne undgaaes, naar vi omtrent samtidig fik den hele Bunke af Lovforslag; thi da vilde vi fordele Arbeidet imellem os saaledes, at vi ikke i saa stor Udstrækning traf paa de samme enkelte Medlemmer. Endelig er der endnu en lille Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gjøre, fordi denne Debat i høi Grad er skiftet til at styrke en Anskuelse, som jeg ved adskillige tidligere Leiligheder har tilladt mig at udvilde, og til hvilken jeg har knyttet en heel Række af Vindringsforslag. Denne Lov om en foreløbig Bevilling knytter sig til den aarlige Finantslov, om hvilken det er en given Sag, at den aarlig skal vende tilbage; thi det er Finantslovens Betydning